

vzoči ravnatelj tekom 14 dnij, da potem odbor obvesti, koliko bo ta prispevek za predela približno znašal in potem pa bode se takoj začelo z natančnim proračunom, tako da imamo do konca junija letos že celoten račun za vse napeljave do vseh omenjenih mest in trgov.

Ravnatelj Droschel je izjavil, da, ako se resno poprimemo dela, lahko imamo že električno napeljavo gotovo do jeseni leta 1921.

Da bi mogoče zmanjkalo pri električni centrali na Fali električnega toka vsled nizke vode, ni misliti, ker ima Drava zmeraj še v največji suši primerno višino vode in potem dobijo drugi obrati manj moči, kakor tovarna za dušik v Rušah in trboveljska družba.

S povabilom, da se tekom meseca maja zopet snidemo, ko bomo imeli že stroškovnik za predela v rokah, je zaključil predsednik zborovanje in se zahvalil vsem udeležencem, posebno pa gospodom inženirjem štajerske električne družbe iz Gradca.

Gospodarstvo.

Rdečica je v ptujskem okraju zelo razširjena. Seveda okrajni živinozdravnik o tem nič ne ve, kajti kmet zamolči v svoji nevestnosti vsak slučaj, ker se boji strogih naredeb, katere se pri tej bolezni ukažejo. Dolžnost okrajnega živinozdravnika bi bila, da se tudi na deželi malo ogleda in se sam prepriča o položaju, kakor je bil preje slučaj, ko se je okr. živinozdravnik sam pripeljal k kmetu in mu je svinje proti tej nevarni bolezni cepil. Upamo, da se nekaj ukrene, drugače bi propadla naša svinoreja, katera je v zadnjem času stala na visoki stopnji.

Trgovska zveza z Avstrijo. Naša država namereva postaviti trgovsko vez z Avstrijo na drugačno podlago kot so kompenzacijske pogodbe. Zato Centralne uprave za trgovski promet z inozentvom, podružnica v Ljubljani ne sprejema več uplačil na račun kompenzacijske pogodbe 180/SHS z Avstrijo. Do preklica se sprejema denar le za zdravilo, kemikalije, ogljikovo kislino in elektrotehnični material.

Vseslovenski trgovski shod v Ljubljani. Ljubljana, 12. aprila. (LDU.) Vseslovenski trgovski shod včeraj 11. t. m. je bila sijajna

„Ti,“ obrne se žena k možu, „kupi otrokoma kruha, da bosta jedla!“

„Mir mi dajte, pa domov se spravite!“ Škrjančev glas je zvenel zadirčno, nič očetovsko, kajti vino mu je razdražilo živce in ne manj kupčija s Hrastnikom, ki je premalo obljubljal.

„Pa narediva počez“, je bolj kričal kot govoril, „jaz sem pri svoji hrani in dobim sam delavce, le material mi boš pripravil.“

„Kruha!“ je zopet zaprosil deklji glas.

„Le potrpi, Micika, saj gremo kar domov, na malo vina, pij tukaj le“, tolaži lačno hčerko mati in ji ponuja poln kozarec.

„Nočem vina, lačna sem!“

„Pa dajte meni, mama“, oglasi se deček, ki je dozdej tiho opazoval, kako se prepira oče s Hrastnikom; ni razumel, čemu se kregata radi hiše.

„Vidiš, Jožek je bolj priden kot ti, cerkljivka!“

Deček je krepko potegnil iz kupice in črne oči so se mu zasvetile in postale še bolj nemirne. Zopet se je obrnil proti očetu, ki se pa ni zmenil zanj.

„Počez mi je še ljubše. Toda računati moraš kakor gre, ne pa dreti ljudi“, pravi Hrastnik.

„Zastonj ti ne bo delal nihče, in če dobiš takega, ga kar vzemi.“

„Ne zahtevam zastonj, toda Coklin izpod Homa bi rad naredil ceneje.“

„Pa dobi njega, hudič stisnjeni, čemu potem prosiš mene,“ Škrjanec je udaril ob mizo, da so zažvenketale steklenice

„Kruha!“ oglasi se tretjič jokajoč glas.

„Daj vendar otroku kruha in ne raz-

manifestacija trgovske solidarnosti. Udeležilo se ga je okoli 1000 trgovcev. Dvorana v Unionu je bila polna. Shod je otvoril predsednik Merkurja Lilek. Predsednikom shoda je bil izvoljen dr. Fr. Windischer, tajnik trgovske zbornice; podpredsednik so bili Hrvat Piletić in Slovenca Weixl in Stermecki. V imenu Hrvatov je pozdravil zbor Piletić, v imenu trg. ministrstva dr. Marn, v imenu industrijalcev dr. Hribar. Zbor je trajal 4½ ure. Poslana je bila udanostna izjava prestolonasledniha Aleksandru in zbor je manifestiral za Reko. Stvarne in premišljene referate so podali: Fr. Golob (organizacija našega trgovstva in pomen trgovine za nar. gospodarstvo) V. Weixl (naša trgovina), Dušan Serneć (trgovina in industrija), Fr. Zelenik (naloge gospodarske politike), Iv. Jelačin (slov. trgovstvo in obrtna zakondaja), dr. Jos. Hacin (naše trgovsko šolstvo), dr. Mohorič (zahteve glede prometne in carinske politike). Govoril je še Čuček o pomenu občinskih volitev za trgovce, Lebinger je stavil resolucije za osnovanje blagovne centrale, Sterger pa za trgovski list. Vse resolucije so bile soglasno sprejete. (Zaradi njih obsežnosti jih žal ne moremo objaviti. Op. ur.)

Dobri čevlji po nizki ceni. Lepo se sliši to v današnjem času, ko se nam nudijo slabi čevlji po visoki ceni. Angleški izdelovalci in prodajalci čevljev so ustanovili proti invaziji ameriških čevljev društvo, ki hoče na veliko poskrbeti za nabavo potrebnih surovin za izdelavo čevljev ter urediti čevljarsko delo tako, da bo moglo nuditi dobre čevlje po nizki ceni. V vseh evropskih državah hoče ustanoviti filijalke.

Svetovna produkcija raznih potrebščin se manjša. Tako prinaša „Nieuve Courant“ nastopne podatke: Svetovna produkcija oglja se je zmanjšala za 2.150.000.000 q, pšenice za 320.000.000 q, železa za 140 milijonov q, ameriške volne za 8 milijonov q, sladkorja za 6 milijonov q. Živila so se podražila proti letu 1913 v odstotkih: v Zedinjenih državah za 206, na Angleškem za 257, v Franciji in Italiji za 320, v Nemčiji za 1000 in v Avstriji za 4000.

Dopisi.

Nemškutarski strah pred kaznijo. Protestant

grajaj!“ Tudi ženi se je poznalo, da je pila.

„Molči, baba, vidva se pa domov poberita, otroci niso za oštarijo!“

„Nočem, kruha mi dajte!“ Iz dekljijih oči, zalitih s solzami, se je svetlikalo nekaj upornega, trdega, da so se začudili pivci in pogledali po otroku.

Škrjancu je vzkripela jeza.

„Čakaj, kudič cerkljivi, jaz ti že pokažem!“ Težko je vstal izza mize in se opotekal proti otroku, ki se ni ganil z mesta. Surovo ga je zgrabil s svojo debelo, raskavo levico, z desnico pa začel udrihati po njem z vso močjo. Mala je krčevito zajokala, da se je treslo celo majhno suho telesce. On je pa tolkel dalje.

„Ná, hudič, zdaj boš tiho, ná, ná!“

Mati je v prvem hipu prestrašeno pogledala po pivcih, kakor bi jih hotela prositi pomoči — očitno je bila vajena takih prizorov — potem pa je stekla proti možu, da iztrga otroka nečloveškemu očetu. Po hoji se ji je videlo, da je tudi ona preveč pila. Škrjanec se je opotekal z otrokom proti brvi, kakor bi ga hotel zanesti v vodo, in ga tepel vedno bolj.

„Pusti otroka, živina!“ zakričala je in skušala iztrgati hčerko podivjanemu očetu. On jo je pa sunil, da se je opotekla, malega bitja pa ni nehal tepsti.

„Še umoriš ga, ali si oče ali si divjak?“ Žena se je zopet zagnala proti možu. „Jezus, Marija, ubije mi ga na mestu, pomagajte vendar, res ga ubije!“ začela je obupno klicati na pomoč, videč, da mune more iztrgati otroka.

Skoro do brvi so se že privrvali; tedaj je

Putschnigg, bivši trgov. pomočnik pri Voglu v Ptujju, se je od tistega časa, ko je popeval v kavarni Evropa izzivalne pesmi „Wacht am Rhein“ in druge, preselil v Haloze v svojo gorico. Vzrok je ali strah pred kaznijo, ali pa sram pred Ptujčani. Pisma mu donašajo Haloške srake, le včas ga obišče kakov nemški golobček. Se bojo že spametovali.

Mestni otroški vrtec v Aškerčevi ulici je končno tudi dobil nov napis. Upati smemo, da bodo zdaj starši našli in tudi svojim malim pokazali pot v to lepo zavetišče. Kdor si hišo ogleda samo od zunaj, niti ne slutiti, da je znotraj res pravi vrt za otroke, kjer ima vsak malček tudi svojo gredico, da jo obdeluje in goji rastline.

Mestni Ferkov muzej (vhod skoz gimanzijo) je znamenitost, kakoršno ima malokatero mesto. Zbirka obsega vse kulturne dobe človeštva, orodja iz kamene in železne dobe, zlasti pa starorimske izkopine. Muzej bi moral poznati vsak Ptujčan in vsak izobraženec iz okraja. Učiteljstvo naj vodi šolske otroke v muzej, pridobili bodo več kakor od najboljšega zgodovinskega predavanja. — Na koncu Gornjega Brega nedaleč od mariborske ceste je dobro ohranjeno svetišče solčnega boga Mitre, tudi last ptujskega muzejskega društva.

Smrtna nesreča. Dne 16. pret. m. je 32 letni kočarski sin Franc Jeza pri podiranju dreves smrtno ponesrečil.

Sv. Trojica v Halozah. Na sestanku tukajšnjih viničarjev 4. t. m. so soglasno sklenili svoje gospodarje obvestiti, da, če se jim plača ne zviša so primorani v tej draginji svoje službe odpovedati in iti v tovarne ali k rudokopom. Tam imajo delavci vsaj svoje aprovizacije, pri katerih dobijo ½ ceneje živila kakor pa mi ubogi viničarji tu na deželi. Sklenili so tudi, da bodo vsi viničarji ob času volitev v državni in deželni zbor volili z demokratsko stranko, ker nam sedanja vlada noče priskočiti napomoč in nam olajšati bedo. Prejšnja vlada nam je priskrbela cenejšo koruzo za januar in svečan. Od tega časa, kar je pa klerikalna vlada na vladnem stolcu, smo revni sloji popolnoma pozabljeni. To si bomo zapomnili. S čim bomo otroke preživljali, s čim oblekli sebe in otroke, da jih bomo mogli pošiljati v šolo, s čim obuti? V šolah je vedno več izdatkov za šolske potrebščine (zvezki itd.) vse se je od lanskega leta za 80% podražilo, a plača pa še vedno

divjak še parkrat z vso močjo butnil ubogo bitje, potem ga je pa vrgel na trato kakor vržemo proč kos lesa, ki ga ne rabimo več.

„Sedaj imaš dovolj, satan!“ zamrmal je med zobmi in se vrnil pod mostovž. Otrok je padel na trda tla, kakor kamen in se ni ganil, tudi plakal ni več, celo telo se mu je pa krčevito stresalo. Mati pa, omotena po vinu, je bolj padla kakor pokleknila ob hčerki in začela pretresljivo klicati: „Micika, Micika!“ Čez nekaj časa se je dekletce zavedlo in zopet bridko zaplakalo. Ko je pa zagledalo mater poleg sebe, je uporno otrlo solze iz oči, hitro vstalo in ne da bi se kaj več ozrlo na mater, je naglo zbežalo čez brv proti domu. Mati je obsedela na trati sama, nekaj časa gledala za ubeglim otrokom, potem je pa zakrila obraz z rokami in bridko zaplakala.

Škrjanec se je mirno vrnil pod hodnik, prijel kupico in spil na dušek; potem je pa dejal pol sebi, pol celi mizi: „Tako zdaj bo mir, če ne, bom pa še babo.“

Deček je stal ves ta čas pri mizi in topo gledal grozoviti prizor. Ko se je oče vrnil, zagledal se je zopet vanj; oče ga je opazil:

„Kaj me zijaš! Domov se poberi! — Toda čakaj, ti se vsaj ne dereš, tu imaš vina in kruha, sem le na klop sedi!“

Deček je zopet krepko pil in oči so se mu zasvetile še bolj. Oče ga je pohvalil, da je priden.

Izmed pivcev ni rekel nobeden nič, le vsak je strmel v svoj kozarec; gostilničar je stal ob strani in rožljaj v žepu z drobižem.

D. Krničan.